

ผศ.ดร.ธีรภานต์ โพธิ์แก้ว นำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการ ENGAGEMENT THAILAND ANNUAL CONFERENCE 2024 แบบ ORAL PRESENTATION

E-PROGRAMME & E-PROCEEDINGS

 CMU CHIANG MAI UNIVERSITY Association for University Social **ENGAGEMENT THAILAND**

The 9th ENGAGEMENT THAILAND ANNUAL CONFERENCE 2024
Driving Innovation for Societal Engagement towards Sustainability
5th-8th JUNE 2024 | Centara Riverside Hotel, Chiang Mai

5-8 มิถุนายน 2567

ณ โรงแรมเซ็นทารา ริเวอร์ไซด์ เชียงใหม่

ครั้งที่ 9 | การประชุมวิชาการระดับชาติ **ENGAGEMENT THAILAND**
ขับเคลื่อนนวัตกรรม เพื่อพันธกิจสัมพันธ์กับสังคม สู่ความยั่งยืน

หน่วยงานเจ้าภาพร่วม

The 9th

ENGAGEMENT THAILAND

ANNUAL CONFERENCE 2024

Driving Innovation for Societal Engagement towards Sustainability

จัดพิมพ์โดย : สำนักงานบริหารงานวิจัย สำนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เดือนปีที่จัดพิมพ์ : มิถุนายน 2567

ออกแบบและจัดรูปเล่ม : สำนักงานบริหารงานวิจัย สำนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วัน / เวลา	รายละเอียดกิจกรรม
11.00 – 12.00 น.	การนำเสนอผลงานแบบบรรยาย (Parallel Sessions) <ul style="list-style-type: none"> ● Session 1: BCG Engagement ● Session 2: Health & Well-being Engagement ● Session 3: Culture & Art Engagement ● Session 4: Innovation for Society
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 16.30 น.	การนำเสนอผลงานแบบบรรยาย (Parallel Sessions) <ul style="list-style-type: none"> ● Session 1: BCG Engagement ● Session 2: Health & Well-being Engagement ● Session 3: Culture & Art Engagement ● Session 4: Innovation for Society ● Session 5: Plant Genetic Conservation Project Under the Royal Initiative of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn (RSPG) ● Session 6: A case Study with Carnegie Classification for Community Engagement โดย Ms. Mitra Gusheh Executive Manager, Community Engagement and Impact, Centre for Social Justice and Inclusion, University of Technology Sydney, Australia และ ดร.นงเยาว์ ศรีพรหมสุข กรรมการกลาง คณะกรรมการสมาคมพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม (Association for University Social Engagement Thailand)

หมายเหตุ:

1. วันพฤหัสบดี ที่ 6 มิถุนายน 2567 พักรับประทานอาหารว่าง ในช่วงเวลา 10.45 - 11.00 น. และ 14.25 - 14.45 น.
2. วันศุกร์ ที่ 7 มิถุนายน 2567 พักรับประทานอาหารว่าง ในช่วงเวลา 10.25 - 10.40 น. และ 14.30 - 15.00 น.
โดยการจัดอาหารว่างในช่วงบ่ายจะเป็นการจัดควบคู่ไปกับการบรรยาย

Oral Presentations | Culture & Art Engagement

เวลา	ลำดับการนำเสนอ	ผู้เขียน	ชื่อบทความ	หน้า
11.00-11.15 น.	V.CUL.01	ภูมิ นูลศิลป์	การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน: บทเรียนจากต้นแบบที่สถานีพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี	13
11.15-11.30 น.	O.CUL.01	ธิดาวรรณ ป่านแก้ว, วีรวัฒน์ อินทรกิต, รังสรรค์ พลสมิทธิ์, กิตติศักดิ์ จิตต์เทื้อ	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ระลึกจากอัตลักษณ์ชุมชน กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงา	364
11.30-11.45 น.	O.CUL.02	กุลธิดา ยิงมิ่ง, จุไรรัตน์ ไทรงรัมย์, ประทุมพร ยิ่งธงชัย, กฤษณะ-พงศ์ อิศติคำ, พัฒราวิณ์ท์ เสกระยะ,	การยกระดับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชนตำบลสองเหนือ อำเภอคลองสะแกก่ จังหวัดเชียงใหม่	373
11.45-12.00 น.	O.CUL.03	สุดารัตน์ อุทธารัตน์, นีเวศน์ พูนสูงเจริญ, สามารถ สุวรรณรัตน์, จิรินนิน กิตติกา, รชพรรณ ขารพันธ์, กรวรรณ สิงทร	กลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์และนิเวศเมืองเชียงใหม่ สู่มืองแห่งการเรียนรู้	374
11.00-11.15 น.	O.CUL.04	ธีรภานต์ โพธิ์แก้ว	जूदेजूजू : นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ความงามจากกระเจียวเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ ชุมชนแม่หนัก อำเภอกกลาง จังหวัดภูเก็ต	376
11.15-11.30 น.	O.CUL.05	พิชชชู้ ทานิล, วชิราภรณ์ กัทโรวาสณ์, ประกอบชัย กนเพชร	ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำชุมชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตภาคเหนือ	390
11.30-11.45 น.	O.CUL.06	บัลลิกา สิงห์สมิท, สรชัย กมลสัมสกุล, พันทิพย์ ปิยะกิตานนท์, ธรรมศักดิ์ เรียงนิเวศน์, Lars Andersson, ศิริรัตน์ กับสูงเนิน รัตนจันทร์, สายันต์ แก่นนาคำ, อธิธิลา ฟองแก้ว, ศิริลักษณ์ ชุมเขียว, ธวัชพงษ์ พิทักษ์, นิศายล จำนงศรี, อภิสรวิ วัชชัย, วีรวัฒน์ นวลสิงห์	การพัฒนาชุมชนนวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและทักษะความเป็นผู้ประกอบการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนผ้าไหมโคราช	403
11.45-12.00 น.	O.CUL.07	สมศักดิ์ ทองแก้ว, พงศา รวมทรัพย์, สุรพงษ์ ยืนแก้ว	ผลิตภัณฑ์ชุมชน : กลไกการส่งเสริมและพัฒนาสู่การยกระดับรายได้ของชุมชนตำบลท่าตะเียบ อำเภอกำตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา	404
13.00-13.15 น.	O.CUL.08	วพรรณ รัตนทรงธรรม, ลัดดา ศรีอัมพรเอกกุล, ตลาพร จินทร์กวี, เหวียง วงศ์จินดา, นันทมนิส หอมเพ็ญ, สุพรรณษา จิตต์นันทน์	ระบบและกลไกการประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของมหาวิทยาลัยพันธกิจสัมพันธ์	416
13.15-13.30 น.	O.CUL.09	เจษฎา มีงดา, สุภาวณี สัตยาภรณ์, ชัญญาสุ่ ช่างเรียน	การยกระดับขีดความสามารถของชุมชนด้วยกลไกการจัดการทรัพยากรพื้นที่สิ่งแวดล้อม และระบบรองรับสังคมสูง	427

จิ๋วแต่แจ๋ว : นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ความงามจากกระเจี๊ยบเขียวกับการพัฒนาชุมชน
แบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวดำ ชุมชนมาหนัก อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต
SMALL IS BEAUTIFUL : Innovative beauty products from okra with community
development use Participation for create sustainable strength Bang Niew Dum Famer
Group Ma-Nik Community, Thalang District, Phuket Province.

ธีรกานต์ โพธิ์แก้ว

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 21 หมู่ 6
ถ.เทพกระษัตรี ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

บทคัดย่อ

งานบริการวิชาการสังคมและชุมชนในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.แบ่งปันประสบการณ์การทำงานในพื้นที่เล็กๆ ของพื้นที่ชุมชนมาหนัก อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต ในเขตพื้นที่อันดามัน เป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2558-2562 2. เพื่อเผยแพร่กระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ผู้วิจัยค้นพบจากการทำวิจัยเชิงพื้นที่ รวมถึงนำเสนอแนวคิด 7 ประจัญบาน และ 3. เพื่อนำเสนอตัวอย่างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่จากกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่พืชพันธุ์พื้นเมืองในเขตพื้นที่อันดามัน จากการทำดำเนินงานพัฒนาชุมชนในเชิงพื้นที่ ผู้นำเสนอมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ร่วมกับกลุ่มเกษตรกรบางเหนียวดำ ชุมชนบ้านมาหนัก อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต ในการพัฒนาชุมชนที่ผู้นำเสนอได้พัฒนา และนำไปปฏิบัติในพื้นที่ชุมชน เริ่มต้นจากการประสานเครือข่ายชุมชนเล็กๆ จนสามารถร่วมสร้างผลกระทบอันยิ่งใหญ่จากกระบวนการ 7 ประจัญบาน พัฒนาชุมชนเพื่อขับเคลื่อนงานวิจัยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชน ด้วยกระเจี๊ยบเขียว ผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์ของชุมชน ให้เป็นชุมชนต้นแบบสู่การพัฒนา นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ความงาม และนวัตกรรมด้านอาหารจากเมือกกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่ พัฒนาเป็นขนมเพื่อสุขภาพร่วมกับชุมชน และนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษาได้รับรางวัลนักประดิษฐ์คนรุ่นใหม่ ด้านนวัตกรรมอาหารแห่งชาติจากโครงการ I new gen ประจำปี 2565

คำสำคัญ นวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ การพัฒนาชุมชน กระเจี๊ยบเขียว ยั่งยืน

ระบุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่เกี่ยวข้องมากที่สุด SDG 2; SDG 3; SDG12

ที่มาและความสำคัญ

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของชุมชนบ้านแม่หนัก กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ ผู้นำเสนอได้เริ่มพัฒนาจากรูปแบบการทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ ค่อยๆ ส่งเสริมพัฒนากรู่มแบบมีส่วนร่วม มีการพัฒนากรู่มให้ขยายสมาชิกให้เติบโต เข้มแข็งขึ้น ใช้หลัก “จิวแต่แจ้ว” ต้องอาศัยการทำงาน ในรูปแบบบูรณาการทำงานหลายภาคส่วน ผ่านการติดต่อประสานงานกับภาคส่วนต่างๆ เข้ามาช่วยสร้างความเข้มแข็ง เพราะในช่วงแรกนั้นชุมชนมีพื้นที่ค่อนข้างประสบปัญหาทั้งสภาพพื้นที่ ที่แห้งแล้ง ซึ่งผ่านการทำเหมืองแร่เก่า เกิดความขัดแย้งของกลุ่มคนในการบริหารจัดการ ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหาร เป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายมากขึ้น มีการกำหนดแผนการพัฒนาที่ชัดเจน เป็นระบบ มีการเปิดพื้นที่การพัฒนาให้หน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมพัฒนาในช่วง ปี 2558-2562 รวมมีเครือข่าย เข้ามามีส่วนร่วม เป็นจำนวน 9 หน่วยงานในการพัฒนาชุมชนหมู่ที่ 7 บ้านแม่หนัก ผู้เสนอปรับใช้หลักการ “เอาชุมชน เป็นตัวตั้ง” ในการพัฒนา ดังนั้นจึงเน้นการทำงานกับกลุ่มที่ต้องการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยตนเองอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งหากย้อนไปเมื่อปี 2558 ผู้วิจัยได้สำรวจชุมชนพบข้อมูลก่อนดำเนินการพัฒนากรู่ม ทำให้ทราบว่าเกษตรกรชุมชนบางเหนียวคำ เป็นกลุ่มชุมชนเกษตรที่มีขนาดเล็ก ในปี 2557 กลุ่มได้เริ่มระดมทุน มีหุ้นทั้งหมด 87 หุ้น เป็นงบดำเนินการ จำนวน 87,000 บาท จากนั้นเริ่มดำเนินการ ในปี 2558 ในช่วงกลางปีเริ่มขาดทุน คงเหลืองบดำเนินการ 1,076.50 บาท จึงมีจำนวนสมาชิกทยอยลาออกเหลือเพียงจำนวน 28 คน ประธานคนเก่าแสดงความรับผิดชอบด้วยการลาออก และมีประธานคนใหม่อาสาเข้ามาทำงาน ผู้นำคนใหม่ คือ คุณสุภโรจน์ ทรงยศ ได้อาสาเข้ามาเป็นประธานกรู่ม ในอดีตท่านได้จบจากวิทยาลัยเพาะช่าง มีความรู้ด้านงานช่างศิลป์ ท่านเคยเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตในช่วงหนึ่ง จากนั้นท่านได้ลาออกมาทำเกษตร ผันตัวมาเป็นเกษตรกรเต็มตัว และเข้ารับตำแหน่งใหม่ในฐานะประธานกรู่มในครั้งนั้น กลุ่มเกษตรกรชุมชนบางเหนียวคำ มีคณะกรรมการบริหารจำนวน 8 คน จากการดำเนินงานในเชิงพื้นที่ ตั้งแต่ปี 2558-2562 รวมระยะเวลา 5 ปี เต็ม จนปัจจุบันชุมชนมีเครือข่ายสมาชิก ตัวแทนจากเครือข่ายต่างๆ เข้าร่วมในกรู่มเป็นจำนวน 102 คน โดยมี ประธานศูนย์เรียนรู้เป็นผู้บริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง ชุมชนแห่งนี้เป็นต้นแบบการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พื้นที่ตั้งอยู่บริเวณหน้าอ่างเก็บน้ำบางเหนียวคำ เป็นแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดภูเก็ต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อ แบ่งปันประสบการณ์การทำงานในพื้นที่เล็กๆ ของพื้นที่ชุมชนมานิก กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ในเขตพื้นที่อันดามัน เป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2558-2562
2. เพื่อเผยแพร่กระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ผู้วิจัยค้นพบจากการทำวิจัยเชิงพื้นที่ รวมถึงนำเสนอแนวคิด 7 ประจัญบาน ของกลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต
3. เพื่อนำเสนอตัวอย่างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่จากกระเจียบเขียวฝักใหญ่ที่ชุมชนในพื้นที่เมืองในเขตพื้นที่อันดามัน ด้วยการดำเนินงานพัฒนาชุมชนในเชิงพื้นที่กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ

ปี 2558-2562

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ ชุมชนท่าหมึก อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 102 คน

การดำเนินโครงการ/กิจกรรม/วิธีการประเมิน

1.การทำงานอย่างมีส่วนร่วมกับกลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ในเขตพื้นที่อันดามัน เป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2558-2562

สำหรับโครงสร้างการบริหารแบบเดิม จะมี ผู้บริหารกลุ่มทั้งหมด 8 คน ดังที่ได้นำเสนอ เมื่อเริ่มปรับระบบการพัฒนาจึงได้มีการตั้งที่ปรึกษาเพิ่มจำนวน 2 ท่าน คือ ท่านเจ้าอาวาสวัดท่าหมึก พระครูพรหมประภัสสร เจ้าคณะอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต และศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ จากการทำงานในเชิงพื้นที่ ตั้งแต่ปี 2558-2562 รวมระยะเวลา 5 ปี เต็ม ผู้นำเสนอได้ร่วมกับภาคีเครือข่ายต่างๆ โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเป็นแม่ข่ายหลัก นำเสนอผลงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย เชื่อมโยงกับเครือข่ายต่างๆ จำนวน 8 เครือข่ายประกอบด้วย กลุ่มเกษตรกร กลุ่มบ้าน วัด โรงเรียน กลุ่มเครือข่ายภาครัฐ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และศิษย์เก่า กลุ่มท่องเที่ยว กลุ่มท้องถิ่น กลุ่มภาคเอกชน และกลุ่มสื่อสร้างสรรค์ จนกระทั่ง ในปี 2562 จึงได้มีการนำเสนอผลงาน และเผยแพร่ข้อมูลผ่านการตรวจเยี่ยมการพัฒนาพื้นที่ของท่านองคมนตรี ท่านดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ มีการออกข่าวพระราชสำนัก หลังจากนั้นในกลุ่มจะมีการสื่อสารผ่านเครือข่าย เว็บไซต์ นานๆ ครั้ง ผ่าน Facebook และ LINE กลุ่ม ซึ่งจะมีการรายงานข่าวกลุ่มชุมชนภาคค่ำในเวลา 2 ทุ่มทุกวัน สำหรับการจัดทำข่าวภาคค่ำ เป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ศูนย์เรียนรู้มีความเหนียวแน่นมากขึ้น ปัจจุบันมีเครือข่ายสมาชิกตัวแทนจากเครือข่ายต่างๆ เข้าร่วมในกลุ่มเป็นจำนวน 102 คน โดยมี ประธานศูนย์เรียนรู้เป็นผู้ควบคุมดูแล และคอยรายงานข่าวภาคค่ำให้สมาชิกรับรู้ข่าวสารด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

สถานการณ์ของท้องถิ่นก่อนการเปลี่ยนแปลง มีการนำเสนอปัญหาในลักษณะของทรัพยากรในการบริหารตามปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์ของชุมชนที่ประกอบด้วย ที่ดิน แรงงาน ทุน และการประกอบการ ภายใต้ปัญหาการเชื่อมโยงสัมพันธ์ห่วงโซ่การบริหารตั้งแต่ต้นน้ำห่วงโซ่การผลิต กลางน้ำห่วงโซ่กระบวนการ และห่วงโซ่แห่งผลลัพธ์ เป็นการสะท้อนปัญหา วิธีการดำเนินงานของกลุ่มในระยะเริ่มต้นการดำเนินงาน ปี 2557-2558 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ของทรัพยากรในการบริหารตามปัจจัยการผลิตเศรษฐศาสตร์

สถานการณ์ของทรัพยากรในการบริหารตามปัจจัยการผลิตเศรษฐศาสตร์			
ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติ	แรงงาน ผู้นำและสมาชิก	ทุน เครื่องจักร และ เครื่องมือ	การประกอบการ การผลิตและการบริการ
เป็นที่ดินส่วนกลางที่เป็นพื้นที่ทับซ้อน โฉนดที่ดินของกลุ่มโดยตรง เป็นพื้นที่ทับซ้อน 3 หน่วยงาน ประกอบด้วย ชลประทาน สปก. และ เอกชน เป็นพื้นที่ถูกปล่อยให้รกร้าง ปลุกอะไรไม่ขึ้น เคยผ่านการทำเหมืองแร่มา ดินค่อนข้างแข็ง ขาดธาตุอาหาร ในขณะที่พื้นที่โดยรอบอย่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ เป็นพื้นที่ของชลประทาน ที่ถูกปล่อยให้รกร้าง ขอบเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น	ผู้นำขาดวิสัยทัศน์ ไม่มีความรู้ด้านการแปรรูปการทำงาน ไม่มีแผนการดำเนินงาน สมาชิกจึงทยอยลาออก จำนวนสมาชิกกลุ่มที่มีจำนวนเพียงพอในการดำเนินการในพื้นที่ แต่ขาดขวัญ และกำลังใจ ในการดำเนินงานเพราะเกิดความขัดแย้งภายในกลุ่ม ทำให้สมาชิกไม่ค่อยอยากเข้ามาดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม	สถานที่ดำเนินงานมีขนาดเล็ก ไม่มีความคงทนถาวร ในพื้นที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ขาด เช่น จอบ เสียม หักเสียมหายง่าย เพราะดินแข็งแค้น ไม่มีเครื่องจักรขนาดใหญ่ที่จะเข้ามาช่วยปรับปรุงพื้นที่ เนื่องจากเดิมกลุ่มมีเรือช่วยน้อย	เมื่อกลุ่มเน้นการทำเกษตรทำให้ต้องอาศัยพื้นที่ในการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญ เมื่อสภาพพื้นที่ไม่เอื้ออำนวย ผู้ผลิตไม่มีความรู้ในการแก้ไขปัญหาเรื่องดิน เพราะดินไม่ดีก็ส่งผลให้ผลผลิตที่ได้ มีจำนวนน้อย เก็บไปขายได้น้อย แต่มีการนำงบประมาณไปใช้จ่ายบริหารจำนวนมาก ไม่เห็นผลตามที่คาดหวัง การประกอบการไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่แท้จริงตามการลงทุน เกิดภาวะขาดทุนในการดำเนินการ

การวิเคราะห์รูปแบบกระบวนการพัฒนาชุมชนยั่งยืน วิเคราะห์ภายใต้กรอบ การทำงานพัฒนาชุมชนตามศาสตร์พระราชา เข้าใจเข้าใจจึงพัฒนา การพัฒนาจะต้องคำนึงถึงความเข้าใจในหลักภูมิสังคม เข้าถึงจิตวิญญาณของชุมชนผ่านสี่เสาหลัก คือ บ้าน วัด โรงเรียน และมีชุมชนเพื่อนเป็นชุมชนอิสลาม จึงเชื่อมโยงเรื่องมัสยิดโดยใช้หลักคุณธรรมในการพัฒนา การพัฒนาชุมชนจะต้องระเบิดจากภายใน ความต้องการต้องเป็น ความความต้องการจากชุมชนอย่างแท้จริง ดังปัญหาที่เกิดขึ้นที่ผู้เสนอได้กำหนดมาเป็นประเด็นสำคัญของการพัฒนา ก็เกิดมาจากความต้องการของกลุ่มเกษตรกรชุมชนบ้านมาหนัก ณ ศูนย์เรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากนั้นค้นหาศักยภาพ ค้นหาปัญหาให้ชัดเจน ค้นหาสาเหตุของปัญหา และความต้องการที่แท้จริง เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาาร่วมกัน จากนั้นใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้การในเชิงพื้นที่เปิด Social Lab เพื่อสอนวิธีสร้างแห่ จับปลา สอนให้ผู้นำ และกลุ่มสามารถที่จะสร้างเครื่องมือเรียนรู้ นั่นคือ

ฐานเรียนรู้ของชุมชน สอนให้ชุมชนจับปลาให้เป็น เป็นวิทยากรได้ด้วยตนเอง พัฒนาศูนย์เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ใช้กระบวนการพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป ไม่เร่งรีบ โดยที่ปรึกษาจะทำให้ดู อยู่ให้เห็นและสอนให้เป็นตาม กระบวนการที่วางไว้ ผู้เสนอ ศึกษาประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชน ค่านิยม ความเชื่อ ศาสนา จนเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ลงพื้นที่พัฒนาวิจัยแบบฝังตัวเสมือนคนใน เป็นเสมือนลูกหลาน คนในชุมชนคนหนึ่ง จากนั้นใช้กระบวนการพัฒนาด้วยหลัก 7 ประจัญบาน ตัวป้อนเข้า Input ที่สำคัญ คือ 7 H การตระหนักรู้ตนเอง ด้วยการเรียนรู้บ้านแห่งความหวัง สู่กระบวนการบริหารจัดการเชิงนวัตกรรม 3 Process1. การบริหารจัดการ 7 MS+ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ 7 C+ การพัฒนาโครงการนวัตกรรม 7D และส่งออกระบบการตลาด 7 P สร้างความแข็งแกร่งให้กับกลุ่มผ่านจิตวิญญาณการตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองด้วยแนวคิด Life Spring พัฒนาตนเองด้วยภาพลักษณ์ที่ดี การใช้พลังบวกในการแก้ไขวิกฤติ ในช่วงแรก ผู้นำเสนอจะคอยกระตุ้นชาร์ตพลังใจอย่างใกล้ชิด อยู่เป็นเพื่อนคู่ใจทั้งในพื้นที่ และในรูปแบบออนไลน์ ร่วมจัดทำข่าวภาคค่ำกับประธานกลุ่ม เชิญชวน ชี้นำให้สมาชิกได้สังเกตเห็นการพัฒนาในมุมมองใหม่ด้วยการนวัตกรรมใหม่จากพืชท้องถิ่น ที่เป็นทรัพยากรที่มีในพื้นที่ แม้ว่าจะเป็กลุ่มเกษตรกรขนาดเล็กแต่มีเอกลักษณ์ รู้จักคุณค่าในตนเอง สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่ที่จำกัดได้ สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองอย่างต่อเนื่องตามหลักเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ ด้วยแนวคิด จิวแต่แจ้ว Small is beautiful (E.F Chumacher. 1973) เพื่อสร้างผลผลิตของต้นแบบที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพที่ดี และมีประสิทธิผลที่คุ้มค่า ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ และมีความสุข

ภาพที่ 1 การเรียนรู้ด้วยรูปแบบ 7 ประจัญบานอย่างเป็นระบบ

1. ชุดกระบวนการเรียนรู้ชุมชน Input (7 H) รู้จักตนเอง รู้จักชุมชน รู้จักทรัพยากร

1. Home รู้จักตนเอง ด้วยการเริ่มต้นศึกษาบริบทชุมชน วิเคราะห์ชุมชน ตามหลักการศึกษาและวิเคราะห์ชุมชน ด้วยเครื่องมือ 7 อย่าง ศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบ้านแม่हनิก หมู่ที่ 7 ซอย บางเหนียวตำ ตำบล ศรีสุนทร อำเภอ ากลาง จังหวัดภูเก็ต
2. Hilight ค้นหาเอกลักษณ์ การร่วมวิเคราะห์ศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคค้นหาเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเป็นการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในหมู่บ้านที่ร่วมกันทำกันเอง โดยมีผู้นำที่เป็นผู้เสียสละอดทน และรู้จักในการวางแผนในงาน สมาชิกทุกคนพร้อมที่จะร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. Hope เป็นการฝึกวางแผนโดยการสร้างความคาดหวังร่วมกัน เพื่อให้เห็นทิศทางและแนวทางการพัฒนา ร่วมกัน
4. Health การมุ่งเน้นส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีร่วมกัน โดยมีการคิดวางแผนการพัฒนาด้านสุขภาพแบบมีส่วนร่วม
5. Happy มุ่งเน้นส่งเสริมการมีสุขภาพจิตที่ดี ส่งเสริมชุมชนคุณธรรม ชาวบ้านในชุมชนบางเหนียวตำนั้นอยู่ด้วยกันแบบมีกันมีใช้มีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อกันในหมู่บ้านทำให้ทุกคนมีความรักและเมตตาต่อกัน
6. Hi-value การนำทรัพยากรในพื้นที่มาสร้างและต่อยอดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในกลุ่มบางเหนียวตำนั้นมีการปลูกพืชที่เป็นเอกลักษณ์คือกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่ ที่ชาวบ้านเรียกว่า ถั่วเมือก นำมาแปรรูปเป็นสุกี้ก้อน สุกูเหลว เซรุ่ม เป็นต้น
7. Honor การทำงานภายใต้ความซื่อสัตย์ ยึดหลักคุณธรรมร่วมกัน สมาชิกหรือผู้นำเมื่อได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐ มีการจัดการอย่างไร่งใส ตรวจสอบได้

2. ชุดกระบวนการจัดการชุมชน Process (7 M) นำทรัพยากรเข้าสู่กระบวนการจัดการ

1. Man (คน) ชาวบ้านที่เป็นตัวแทนบ้านแม่हनิก ลงทุน เข้ามาสมัครเป็นสมาชิกในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการดำเนินงานหน้าที่ต่างๆที่ได้รับการแต่งตั้งจากกลุ่ม รับผิดชอบ ทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. Money (เงิน) งบประมาณได้จากการลงทุน งบประมาณจากภาครัฐ ภาคเอกชน ในกลุ่มมีเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี คอยจัดทำบัญชี มีการประชุมบัญชี การเงินทุกเดือน
3. Material (วัสดุอุปกรณ์) วัสดุอุปกรณ์หลักจะเป็นอุปกรณ์ด้านส่งเสริมการเกษตร วัสดุในเชิงนวัตกรรมความงามได้รับการส่งเสริมจากคลินิกเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และการส่งเสริมอุปกรณ์จากโครงการต่างๆ ที่เข้ามาสนับสนุน
4. Methods (วิธีการ) การจัดการตนเอง มีการจัดการแบบค่อยเป็น ค่อยไป ไม่เร่งรีบ มีหน่วยงานและเครือข่ายต่างๆ เป็นที่เลี้ยงให้คำปรึกษา ร่วมวางแผน ฝึกวิเคราะห์ตนเอง สำรวจพื้นที่ ดำเนินงาน และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
5. Market (การตลาด) ปลูกพืชในชุมชนแล้วได้ผลผลิตมาแปรรูปเป็นผลผลิตต่างๆ สร้างรายได้ให้กับชุมชน จากนั้นนำผลผลิตในสวนไปขายตามช่องทางต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่ม ขยายฐานเรียนรู้มีรายได้จากการถ่ายทอดความรู้ และมีจุดจำหน่ายสินค้าในชุมชน

6. Machine (เครื่องจักร) เครื่องชดเชยเงินเพื่อปลูกพืชลดการใช้แรงงานคนซึ่งได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนในพื้นที่ รถพ่วงไถของ รถคนชดเชย และรถขนปุ๋ย ได้รับการสนับสนุนจากเทศบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. Moral (ขวัญกำลังใจ) สมาชิกทุกคนได้นำหลักแนวคิดทางเศรษฐกิจพอเพียงตามศาสตร์พระราชา มาปฏิบัติในชีวิตสร้างขวัญกำลังใจตนเองอยู่เสมอ เช่น ข้อคิดที่ทุกคนยึดถือคือ “อย่าหยิบยกปัญหา มาเป็นข้ออ้างในการทำงาน”

3. ชุดกระบวนการคิดวิจัยสร้างสรรค์ Process (7 C) พัฒนาระบวนการด้วยการวิจัยอย่างสร้างสรรค์

1. Creative and Innovation การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เริ่มต้นจากการแปรรูปกระเจียบเขียวฝักใหญ่ เพื่อทำเป็นสบู่อ่อน เป็นการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์อย่างง่ายเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้น ในด้านผลิตภัณฑ์ความงามจากกระเจียบเขียว

2. Customer การมุ่งเป้าหมายไปที่ผู้ใช้งาน หรือลูกค้า โดยไม่มองแต่ตนเอง ไม่เอาแต่ได้ แต่มองถึงการเป็นผู้ให้ ด้วยการสำนึกในการมีจิตบริการที่ดี ให้ความสำคัญบุคคลเริ่มตั้งแต่ผู้ที่อยู่ใกล้ตัวที่สุดไปสู่ผู้ที่อยู่ในวงกว้าง สร้างพลังแห่งศรัทธา

3. Communication มีการติดต่อสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เน้นการสื่อสารในเชิงบวก ผู้ส่งสารมีความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดผ่านสื่อสารสนเทศต่างๆ ให้ข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะสื่อดิจิทัล สื่อออนไลน์ เพื่อการเปิดช่องทางการกระจายในวงกว้าง สร้างเครือข่าย และสังคมแห่งการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการเผยแพร่ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ผู้รับสารเข้าใจ และเกิดการ “ยอมรับนวัตกรรม”

4. Command and Disciplin กำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน สั่งการอย่างนุ่มนวล มีการใช้อำนาจอย่างสร้างสรรค์ผ่านกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ที่มีความทันสมัย กลุ่มบางเหนียวตัวนั้นเป็นกลุ่มองค์กรอิสระ ซึ่งจะมีแค่ระเบียบวาระ และข้อปฏิบัติที่จัดตั้งขึ้นมาเองโดยใน 1 ปี จะคัดเลือกประธานกลุ่ม 1 ครั้ง

5. Control มีการควบคุมโดยใช้จิตที่คิดบวก ใช้พลังแห่งคุณธรรม และจริยธรรมในการควบคุม ใช้เกณฑ์ในการตัดสินอย่างมีคุณธรรม เพื่อใช้เป็นกรอบในการประคับประคอง ในขณะเดียวกัน คอยจุดประกายความคิด ให้กำลังใจ ในกลุ่มบางเหนียวตัวจะไม่มีการควบคุมสมาชิกใด ๆ จะให้สมาชิกเต็มใจจะทำทั้งนี้ โดยจะไม่มีการสั่งการใด ๆ และในกลุ่มจะใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ให้ชาวบ้านนั้นยอมรับ

6. Co-Ordination มีการติดต่อประสานงานที่ดี มีตัวเชื่อมประสานงานที่ดี พยายามส่งเสริมการทำงานแบบบูรณาการ และการเรียนรู้ซึ่งกันและกันแบบข้ามศาสตร์ เพื่อให้ เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายที่หลากหลาย สร้างเครือข่ายให้เข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายให้มากขึ้น

7. Community พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ ทำตัวให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีประโยชน์ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคม บริโภคข่าวสารที่เป็นประโยชน์ เรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาตนเอง ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง สร้างสังคมอุดมปัญญา ด้วยการปลูกปัญญา ดูแลรักษา และส่งเสริมให้ผู้มีปัญญา นำพลังปัญญาไปสร้างสรรค์สังคม (จิระ หงส์ลดาธรมภ์ และธีรภรณ์ โพธิ์แก้ว. 2561)

4. ชุดกระบวนการพัฒนาโครงการ Process (7 D) พัฒนาร่วมกันด้วยโครงการนวัตกรรมชุมชน

1. Development people เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุมชน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ชุมชนจะแบ่งเป็น 2 พื้นที่ ในส่วนของชุมชนจะให้ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนดูแลและในส่วนของกลุ่มจะให้ผู้นำดูแลโดยเน้นทฤษฎีในการปฏิบัติการในเชิงพื้นที่ คือ การใช้ทฤษฎีใหม่เป็นต้นนำ การแบ่งพื้นที่ 30 :30:30:10 ประกอบด้วย สวนสมุนไพร ร้อยละ30 สระน้ำ ร้อยละ30 ต้นไม้ ร้อยละ30 และศาลาการประชุม ร้อยละ 10

2. Development-Project ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดทำโครงการบริการวิชาการ กลุ่มบางเหนียว ดำเนินทุนสนับสนุนในการ ปลูกกระเจี๊ยบเขียวจาก โครงการ 9101 ซึ่งเป็นนโยบายที่ส่งเสริมการดำเนินงานตามรอยเท้าพ่อจากนั้นกลุ่มก็มีโครงการกระเจี๊ยบเขียวขึ้นมา

3. Development Research ชุมชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานวิจัยภายในชุมชน เปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ ที่สนใจเข้ามาในการทำวิจัยทำการพัฒนาต่าง ๆ ทำให้กลุ่มบางเหนียวได้มีการพัฒนาหลาย ๆ ด้าน เช่น การวิจัยด้านการเกษตร การปลูกกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่ การวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การวิจัยด้านพลังงานชุมชน การผลิตกังหันลมรูปปลากัดพานเหล็ก

4. Development Product ชุมชนมีส่วนร่วมในการคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นฐานที่เป็นเอกลักษณ์ เมื่อทางกลุ่มบางเหนียวดำเนินการผลิตออกมาทั้งกระเจี๊ยบเขียว ซึ่งกลุ่มก็ได้รับคำแนะนำและการแปรรูปผลผลิตผู้นำเสนอ และทีมนักวิจัยจากคลินิกเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

5. Development Innovation ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่นวัตกรรมใหม่ เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทางกลุ่มบางเหนียวจะมีการพึ่งพาจากหน่วยงานรัฐทั้งในด้านความรู้ การสร้างองค์ความรู้ และการปฏิบัติทางกลุ่มยังจำเป็นต้องประสานงานภาครัฐ

6. Development Digital ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาสู่ชุมชนดิจิทัล ชุมชนได้รับการส่งเสริมโครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบดิจิทัลโดยใช้ระบบการบริหารทรัพยากรองค์กรผลิตที่ดี (ERP) จากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ในปี 2561

7. Development Network ชุมชนมีการประสาน เชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนงานพัฒนาศูนย์เรียนรู้ร่วมกัน กับมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอถลาง กรมพัฒนาชุมชน บริษัทประชารัฐภูเก็ต วัฒมาหนัก โรงเรียนบ้านมาหนัก เทศบาลตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง สำนักงานเกษตร สำนักงานที่ดิน เครือข่ายเกษตรอินทรีย์ ศูนย์กิจกรรมธรรมชาติ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต สำนักงานเทคโนโลยีดิจิทัล สำนักข่าว NBT รายการคิดเป็นก้าวเป็น กับ ดร.จิระ และข่าวในพระราชสำนัก เป็นต้น

5. ชุดกระบวนการด้านการตลาด Output (7 P) นำผลผลิตออกสู่ตลาดด้วยความฉลาดรู้ด้านดิจิทัล

1. Product ด้านสินค้า สินค้าของชุมชนมาจากกระเจี๊ยบเขียวและกระเจี๊ยบแดง มีการนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์นวัตกรรมใหม่ ในรูปแบบชุดสบู่อัญมณี สบู่ทับทิมได้จากกระเจี๊ยบแดง สบู่สีนิล ได้จากกระเจี๊ยบแดงผสมชาโคลไม้ไผ่ และสบู่รมกต ได้จากกระเจี๊ยบเขียว จากนั้นทางกลุ่มได้เลือกต่อยอดสบู่รมกต เพราะเลือกเอากระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่เป็นพืชเอกลักษณ์ มองเห็นว่าเป็นทรัพยากรที่ปลูกได้ง่าย แปรรูปได้หลากหลาย ผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. Price ราคา กำหนดตามราคาตลาด เนื่องด้วยเป็นผลิตภัณฑ์เกรด A ที่มีคุณภาพ แต่ในช่วงแรกเป็นช่วงเปิดตัว ขายต่ำกว่าราคาตลาด ปกติในตลาดขายสุ่มบนโพรล้างหน้าก้อนละ 75 บาท ที่กลุ่มขาย ก้อนละ 50 บาท ตกกรัมละ 10 บาท

3. Place สถานที่จัดจำหน่ายมีจำหน่ายในศูนย์เรียนรู้ มีการไปออกบูธจำหน่ายในงานต่างๆ และจำหน่ายผ่านสื่อออนไลน์

4. Promotion มีการลดราคาในการเปิดตลาดใหม่ มีการแจกจ่ายสินค้าเพื่อเป็นการแนะนำสินค้า และมีการขายในราคาส่งเมื่อมีการซื้อจำนวนมาก

5. People กลุ่มลูกค้า ผู้บริโภคจะเป็นคนที่รักสุขภาพ รักธรรมชาติ รักสวยรักงาม

6. Physical Environment บริเวณที่ตั้งศูนย์เรียนรู้มีทัศนียภาพที่ดี มีอ่างเก็บน้ำที่สวยงาม มีน้ำตกธรรมชาติ 3 สายรอบอ่างเก็บน้ำ อากาศดี เป็นอ่างเก็บน้ำที่ร่มรื่นสวยงาม

7. Process ผลผลิตที่ได้เป็นพืชผักที่ปลูกในแปลง มีการควบคุมคุณภาพการปลูก และผลิตจากสมาชิกในกลุ่มชุมชน

3.การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่จากกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่ที่ขั้วพันธุ์พื้นเมืองในเขตพื้นที่อันดามัน ด้วยการดำเนินงานพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่กลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต

การพัฒนากลุ่มผู้การประดิษฐ์สุ่มจากกระเจี๊ยบต้นแบบจากการพยายามส่งเสริมให้แกนนำและสมาชิกในกลุ่มเข้าในเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์จากกระเจี๊ยบเขียว ซึ่งทางกลุ่มแจ้งว่าอยากให้ผู้นำเสนอพาทำอะไรก็ได้ที่ง่าย ๆ กลุ่มจะได้เข้าใจได้ง่าย เรียนรู้ได้เร็ว แล้วค่อยๆ พัฒนานวัตกรรมควบคู่กันไป จากการศึกษาเอกสารการวิจัยพบว่าที่ผ่านมาเคยนำกระเจี๊ยบเขียวมาแปรรูปเพื่อใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ดังนี้ ส่วนของอาหารเพื่อสุขภาพหลากหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็น กระเจี๊ยบเขียวอบกรอบ กระเจี๊ยบเขียวแบบแผ่น สาหร่ายกระเจี๊ยบเขียว การศึกษาเอกสารในต่างประเทศพบว่าการนิยมนำกระเจี๊ยบเขียวไปแปรรูปเป็นอาหารต่างๆ อย่างแพร่หลาย Katerina received an A.J. Banks Travel Bursary (2014) ทั่วโลกกำลังให้ความสนใจที่จะใช้ประโยชน์จากพืชกระเจี๊ยบเขียว นักวิจัยด้านอาหารและโภชนาการ จากมหาวิทยาลัย Huddersfield ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพของคาร์โบไฮเดรตจากฝักกระเจี๊ยบเขียวสายพันธุ์แอฟริกา และอินเดีย ด้วยอุปกรณ์ใหม่ที่ โดยการตรวจสอบศักยภาพของคาร์โบไฮเดรตที่สกัดจากฝักกระเจี๊ยบเขียวของพืช เพื่อจะสามารถนำเข้าสู่การบริโภค รูปแบบต่างๆ เช่น เนย มายองเนส โยเกิร์ต และน้ำดื่มผลไม้เป็นต้น จากการเผยแพร่ข้อมูลในวงวิชาการในระดับนานาชาติ ทำให้งานวิจัยนี้เป็นที่ยอมรับ นักวิชาการด้านการอาหารทั่วโลกให้ความสนใจที่จะหันมาศึกษา และพัฒนากระเจี๊ยบเขียวมากขึ้น จากการนำเสนอข้อมูลข้างต้นแก่สมาชิกกลุ่ม สมาชิกจึงลงความเห็นว่าการแปรรูปกระเจี๊ยบเขียวในรูปแบบอาหารในท้องตลาดมีมากแล้ว โดยเฉพาะมีบริษัทโพธิ์พิพย์ซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ในการผลิตเพื่อการจัดจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ กลุ่มจึงไม่อยากจะแปรรูปกระเจี๊ยบเขียวในเรื่องของนวัตกรรมด้านอาหาร แต่อยากจะนำเสนอให้ทำสิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ส่วนของนวัตกรรมเกี่ยวกับความงามจากกระเจี๊ยบเขียวในส่วนของการบำรุงสุขภาพภายนอก เนื่องจากมี

ข้อมูลพบว่ากระเจี๊ยบเขียวสามารถรักษาแผลและผิวหนังอักเสบจากผลสตรกระเจี๊ยบเขียวจะช่วยรักษาแผลสด เมื่อถูกจะมีคมบาดให้ใช้จากฝักกระเจี๊ยบทาแผล แผลจะหายไวและไม่เป็นแผลเป็น กอปรกับในช่วงปี 2559 เจลหอยทากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างเติบโตในตลาดความงามอย่างมาก ทำให้กลุ่มมองเห็นถึงโอกาสของเมือกกระเจี๊ยบเขียว ที่สามารถจะนำไปทำในรูปแบบเจล และสกัดเมือกกระเจี๊ยบมาสกัดทำเป็นเจลกระเจี๊ยบเขียวเปรียบเทียบกับเจลหอยทาก ซึ่งมีลักษณะเหนียวลื่นคล้ายๆ คลึงกัน ซึ่งในช่วงนั้นเป็นช่วงที่เจลหอยทากเริ่มเติบโตในตลาดค่อนข้างมาก จึงเหมาะที่จะนำเจลจากกระเจี๊ยบเขียวซึ่งเป็นเจลจากพืช เจลทางเลือกด้านความงาม เข้าไปเทียบเคียงและเปิดตัวในตลาด เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ซึ่งเป็น เจลจากพืช จึงได้มีการริเริ่ม ทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับกระเจี๊ยบ เมื่อวิเคราะห์ถึงเรื่องเจลหอยทาก จึงมีการหยิบยกกระเจี๊ยบเขียวขึ้นมา ทดแทนตลาดเจลหอยทาก ด้วยเจลกระเจี๊ยบเขียวจะมีเจลเหนียว นุ่ม ลื่น คล้ายหอยทาก ที่สำคัญมีปริมาณเจ ลจำนวนมาก สามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ด้านความงามได้ในปริมาณมาก น่าจะสะท้อนในเรื่องของต้นทุนต่ำ ก้าวสูงตามมา เพื่อหารายได้เข้ากลุ่มไปชดเชยรายได้ในส่วนที่ขาดทุน จากนั้นมีการประชุมกลุ่มเพื่อจัดเตรียม กิจกรรมการเรียนรู้ ในรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงปฏิบัติการ จัดเตรียมอุปกรณ์ ทรัพยากรต่างๆ โดยการเรียนรู้จะมีการทำกิจกรรมร่วมกัน 3 ครั้งในการถอดสูตรสุพื้นฐาน เพื่อพัฒนาสู่สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรม การเกษตร จากการทบทวนวรรณกรรมต่างๆ รวมถึงงานวิจัยเกี่ยวกับกระเจี๊ยบเขียว ทำให้สมาชิกกลุ่ม ตัดสินใจเลือกกระเจี๊ยบเขียวเป็นพืชเอกลักษณ์ มาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมของชุมชน มีการถ่ายทอด เทคโนโลยีการผลิตกระเจี๊ยบเพื่อความงาม ดังนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 ถ่ายทอดความรู้พื้นฐานเรื่องการทำสบู่ก้อนจากกระเจี๊ยบเขียว โดยผู้นำเสนอ และ ประชาชนชุมชนร่วมกัน มีแกนนำกลุ่มที่เป็นสนใจ จำนวน 10 คน ได้สูตรพื้นฐาน พร้อมกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน 20 ก้อน

กิจกรรมครั้งที่ 2 การนำสูตรพื้นฐานมาต่อยอด โดยการให้ตัวแทนสมาชิกเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ การผลิตสบู่กระเจี๊ยบเขียวในแปลงเกษตร ให้กับกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน ในรายวิชาการ พัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว และรายวิชาปัญหาพิเศษ โดยในการทำกิจกรรม ทางช่อง NBT ได้เข้ามา ถ่ายทอดรายการ รอบรู้อันค้ำประกันเพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรมประดิษฐ์สบู่กระเจี๊ยบเขียว ควบคู่ไปด้วย ผลิตภัณฑ์สบู่กระเจี๊ยบเขียว จำนวน 50 ก้อน

กิจกรรมครั้งที่ 3 สมาชิกในกลุ่มเกิดความเชี่ยวชาญได้ขยายผลิตภัณฑ์ในจำนวนมากขึ้น เพื่อจัด จำหน่ายในชุมชน และนำไปจัดจำหน่ายในงานวันนักประดิษฐ์รวมแล้วประมาณ 200 ก้อน (TGN 24. 2561)

สรุปกลุ่มเกษตรกรชุมชนบ้านท่าหินได้เลือกนำกระเจี๊ยบเขียวพันธุ์ฝักใหญ่ หรือภาษาถิ่นเรียกว่าตัว เมือก นำมาพัฒนาในส่วนของเรื่องผลิตภัณฑ์ความงามที่ตอบโจทย์ในท้องตลาด เมื่อพัฒนาสูตรสบู่ลงแล้วได้ นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ใหม่ออกมา ผู้นำเสนอได้นำตัวแทนชุมชนได้แก่ท่านประธานสุภโรจน์ ทรงยศ ในปี 2561

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนได้ไปออกบูธร่วมกับชุมชนบ้านท่าหมึกร่วมกับสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ในช่วงที่ออกบูธได้พบกับเจ้าของบริษัทไพรทีย์ที่แวะมาศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนข้อมูลการประดิษฐ์ ทางบริษัทกล่าวชื่นชม และให้ความสนใจสิ่งประดิษฐ์นี้อย่างมาก นวัตกรรมสบู่กระเจี๊ยบเขียวได้รับความสนใจตั้งแต่เริ่มผลิตมาจนถึงปัจจุบัน

ต่อมาในปี 2565 ผู้นำเสนอได้นำนักศึกษาทำงานในพื้นที่ชุมชนบ้านท่าหมึก ได้รับรางวัลนวัตกรรมอาหาร ระดับชาติ รองอันดับที่ 2 ในชื่อ มรกตอันดามัน : ลอดช่องกระเจี๊ยบเขียวอบแห้ง เป็นการนำเมือกกระเจี๊ยบเขียวนำมาทำเป็นเส้นลอดช่องสิงคโปร์ หลากหลายสี แต่มีส่วนผสมสำคัญจากเมือกกระเจี๊ยบเขียวเพื่อที่จะให้เมือกเข้าไปช่วยบำรุงรักษาระบบภายใน เช่น ลำไส้ และกระเพาะอาหาร ในอิม อาหารเป็นยา

ภาพที่ 2 นวัตกรรมจากกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่ “ถั่วเมือก”

การวัดผลสำเร็จจากผลผลิต และผลลัพธ์ จากกระบวนการพัฒนา

1. เดิมผู้นำเน้นการเกษตรแบบเดิม คือ ปลูกพืชแล้วนำไปจำหน่ายในตลาด มีมุมมองเกษตรแบบดั้งเดิม การพัฒนาเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านผู้นำ ผู้นำตีมีเครือข่ายเข้มแข็ง มั่นใจมีภาวะผู้นำ คิดสร้างสรรค์ มีมุมมองในเชิงนวัตกรรม และเทคโนโลยี สร้างเครือข่ายได้มาก
2. การเปลี่ยนแปลงในด้านผลิตภัณฑ์ เดิมนำฝักที่ปลูกได้มาขายเป็นมัด และเป็นกอง กองละ 20 ปาท การกำหนดให้กระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่ หรือท้องถิ่น เรียกถั่วเมือก เป็นพืชหลัก กระเจี๊ยบแดงเป็นพืชรอง นำไปสู่กับพัฒนาผลิตภัณฑ์ในเชิงนวัตกรรม พืชท้องถิ่นมีความเป็นเอกลักษณ์ ใช้เทคโนโลยีอย่างง่าย พอเพียงผลิตเองได้ จัดจำหน่ายได้ ใช้เมือกจากกระเจี๊ยบเขียวไม่ฝัก แต่สามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มได้ไม่ขาดทุน
3. การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างกลุ่ม กลุ่มเติบโตขยายจาก 28 เป็น 62 คน วิทยาการเพิ่มจาก 4 คน เป็น 10 คน กลุ่มมีพลังด้วยเครือข่ายหลัก “บวร” ความเชื่อมโยงการพัฒนาร่วมกันระหว่างบ้าน วัด และโรงงาน ผู้นำ และสมาชิก มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถ ดำรงภายใต้ระเบียบร่วมกัน

4. การเปลี่ยนแปลงในกระบวนการพัฒนา เดิมเป็นการพัฒนาแบบทั่วไป คือ รวมกลุ่มขนาดเล็ก บริหารกลุ่มโดยไม่ได้สร้างเครือข่ายใดๆ เมื่อ ผู้นำเสนอเข้าร่วมพัฒนาพื้นที่ มีรูปแบบกระบวนการบริหารจัดการภายใต้ 7 ประจัญบาน เข้าใจ เข้าถึง จึงพัฒนา ภายใต้แนวคิด 7 ประจัญบาน หรือ 7 Maxs ขับเคลื่อนพัฒนาภายใต้หลัก 3 ท่วง 2 เงื่อนไข และทฤษฎีใหม่
5. การเปลี่ยนแปลงด้านฐานเรียนรู้ เป็นศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบขยายฐานเรียนรู้จาก 2 ฐานเป็น 10 ฐาน ผู้นำเป็นต้นแบบ กลุ่มเป็นต้นแบบเรียนรู้ตลอดชีวิต วิทยากร จาก 4 คน เป็น 10 คน
6. การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ชุมชนเทคโนโลยีดิจิทัลนำสมัยไม่ตกยุค ต้นแบบชุมชนดิจิทัล เครือข่ายดิจิทัล กลุ่มเรียนรู้พัฒนาตนเองด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการดำเนินงาน/บทสังเคราะห์กระชับและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุมชนของกลุ่มเกษตรกรบ้านท่าหิน ผู้นำเสนอได้เข้าไปพัฒนาชุมชนโดยใช้แนวคิดการมีส่วนร่วม 5 ร่วม คือ การมีส่วนร่วมในการศึกษา และวิเคราะห์ชุมชน การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการคัดเลือกวิธีการ และการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน และการมีส่วนร่วมในการติดตามและ ควบคุมกับการใช้ทรัพยากรพึ่งตนเองของชุมชนชนบท 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร ด้านศิลปธรรมจิตใจ และด้านสังคม จากนั้นชุมชนได้เคลื่อนพัฒนาด้านด้วยแนวคิดศาสตร์พระราชามุ่งเน้นการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจ ทฤษฎีใหม่ในการบริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้แนวคิดหัวใจเศรษฐกิจซึ่งเป็นคนสอนตามปรัชญาศาสนาพุทธ อู อากะ สะ ในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน ให้เกิดความ มั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน

การคาดการณ์มิติการพัฒนาชุมชนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังการเปลี่ยนแปลง

1. การพัฒนาในมิติเทคโนโลยีด้านการศึกษา สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ตลอดเวลา ทันสมัย ไม่ตกยุค มีการนำเสนอข้อมูลแบบ REAL Time จัดตั้ง Social Lab บูรณาการเรียนรู้ในด้าน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ ตัวอย่างการเรียนรู้ รายวิชาการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
2. การพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สร้างอาชีพในพื้นที่ที่หลากหลาย มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรม สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยมุ่งเน้นการผลิตที่ประหยัดที่สุด และสร้างประโยชน์สูงสุด
3. การพัฒนาในมิติทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมดี มีชัยภูมิดี ทรัพยากรหลากหลาย ชุมชนร่วมกันอนุรักษ์น้ำ ป่าไม้ รวมถึงปรับปรุงดิน มีกระเจียบเขียวเป็นพืชเอกลักษณ์ เน้นการบริโภคพืชที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ และมีปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้สวยงาม นำมาศึกษาเรียนรู้
4. การพัฒนาในด้านจิตใจ เป็นชุมชนคุณธรรม มีจิตใจดี มีจิตอาสา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความคิดเชิงบวกในการดำเนินงาน

5. การพัฒนาในมิติสังคม และวัฒนธรรม ชุมชนไม่เป็นที่มั่วสุมของวัยรุ่น เป็นศูนย์เรียนรู้สามวัย ไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา ต่างมาทำกิจกรรมร่วมกัน มีการร่วมสืบสานงานบุญประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชน และมีเครือข่ายที่หลากหลาย

จากการเป็นต้นแบบที่ดีทำให้ชุมชนได้รับความสนใจ และมีชุมชนน้องที่นำไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนา การสร้างกลุ่มให้เข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ชุมชนกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เป็นชุมชนประตูดงอันดับสองของจังหวัดภูเก็ต แต่ประสบความล้มเหลว ขาดทุน จึงได้นำตัวอย่างของชุมชนบ้านท่าหินไปใช้ในการพัฒนา กลุ่มชุมชนสามารถระดมระดมทุนเอง รอดพ้นจากวิกฤติโควิด-19 ในปี 2563 และปัจจุบันกลุ่มยังได้เป็นต้นแบบการพัฒนาชุมชน ในเขตชายฝั่งทะเล ประตูดงของจังหวัดภูเก็ต ด้านการพัฒนาผ้าพื้นเมืองย้อมสีธรรมชาติ ในชื่อผลิตภัณฑ์ “ภูษาเล”

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชน ควรให้ความสำคัญในทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นชุมชนขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ล้วนแต่มีความสำคัญ เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาพื้นที่ และประเทศไทย
2. การตัดสินใจอย่างทันที่ทั้งที่ในการพัฒนาชุมชนวิกฤติเร่งด่วน ย่อารเวลา งบประมาณ อาจจะ ต้องใช้การระดมทุนเฉพาะกิจ หากเกิดปัญหาชุมชนต้องเข้าช่วยทันที
3. วิกฤติโควิด -19 ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในหลวงรัชกาลที่ 9” ช่วยให้ชุมชนผ่านพ้นวิกฤติมาได้ เป็นหลักปรัชญาสำคัญที่สามารถนำไปปรับใช้ในคนทุกระดับ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เรื่องราวการพัฒนาชุมชนต้นแบบ จากปี 2558-2562 ในพื้นที่ชุมชนเล็กๆ ที่เข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรบางเหนียวคำ ซึ่งเป็นพื้นที่บริเวณหน้าอ่างเก็บน้ำบางเหนียวคำ พื้นที่แหล่งต้นน้ำสำคัญแห่งหนึ่ง ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม ของจังหวัดภูเก็ต อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ในเขตพื้นที่อันดามัน ได้รับการเผยแพร่และแบ่งปัน
2. เกิดการถ่ายทอดกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ผู้วิจัยค้นพบจากการทำวิจัยเชิงพื้นที่ รวมถึงนำเสนอแนวคิด 7 ประจัญบาน เพื่อการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของชุมชนบ้านท่าหิน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
3. นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่จากกระเจี๊ยบเขียวฝักใหญ่เป็นพืชพันธุ์พื้นเมืองในเขตพื้นที่อันดามัน จากการดำเนินงานพัฒนาชุมชนในเชิงพื้นที่เป็นที่รู้จัก และถูกนำไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนบ้านท่าหิน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. สถาบันคลังสมองของชาติ (2559) **หลักการวัดแ่งมุมการเปลี่ยนแปลง จากการประชุมเชิงวิชาการการพัฒนาบทความวิชาการเพื่อสังคม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วันที่ 8-9 มิถุนายน 2559.**
- จารุณี คงกุล. (2562) **บอกเล่าเรื่องราวศูนย์เรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบ้านแม่หนึก. แม่่นทับบอกเล่าเรื่องราวชุมชนบ้านแม่หนึก อำเภอดงยาง จังหวัดภูเก็ต. ใช้ในงานต้อนรับของคณบดีในการตรวจเยี่ยมศูนย์เรียนรู้. ภูเก็ต : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.**
- จีระ หงส์สตารมภ์ และธีรภานต์ โพธิ์แก้ว. (2561) **ทุนมนุษย์สร้างสรรค์และนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : ทริปเพิลเอ็ดดูเคชั่น.**
- ธีรภานต์ โพธิ์แก้ว. (2557) **Life spring ชีวิตดีตลอดปี. ทริปเพิลเอ็ดดูเคชั่น.**
- _____. (2559) **การใช้แนวคิด 7 ประจัญบานพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวชุมชน. รายงานวิชาการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน. ภูเก็ต : สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.**
- นักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน พม.58 (2559) **รายงานกลุ่มจากการเรียนรู้รายวิชาการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวการวิเคราะห์แนวคิด 7 ประจัญบานในการพัฒนาชุมชน. ภูเก็ต : สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.**
- มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. (2560) **รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ. แนวทางการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ : ชุมชนบ้านแม่หนึก เชื้อนบางเหนียวคำ ตำบลศรีสุนทร อำเภอดงยาง จังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.**
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. (2561) **รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบด้านดิจิทัลโดยใช้ระบบการบริหารทรัพยากรองค์การผลิที่ดี (ERP) ของชุมชนบางเหนียวคำ อำเภอดงยาง จังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต : สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล.**
- TGN 24 (2561) **นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์จากกระเจี๊ยบเขียวศูนย์เรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบ้านแม่หนึก อำเภอดงยาง จังหวัดภูเก็ต. รายการคิดเป็นก้าวเป็นกับ ดร.จีระ. กรุงเทพฯ.**
- E.F Chumacher. (1973) **Small is Beautiful Economics as if people matterd. Harper & Row.**
- Katerina Alba (2014) **World interest in research work on the benefits of the Okra plant : research could help to improve the quality of some of the most popular emulsion-based food products. Thu, 03 Jul 2014 15:15:00 BST**
<https://www.hud.ac.uk/news/2014/july/worldinterestinresearchworkonthebenefitsoftheokraplant.php>.

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

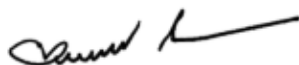
THIS IS CERTIFY THAT

Mr.Theerakan Pokaew

has successfully completed the

Guidelines for Analyzing the Impact of Research and
Innovation Using the SROI Concept

June 5th, 2024

Prof. Narin Hiransuthikul, M.D., M.P.H., Ph.D.
President of Association for University Social Engagement Thailand

Prof. Pongruk Sribanditmongkol, M.D., Ph.D.
President of Chiang Mai University

Training hosted by : Faculty Of Economics, Chiang Mai University